

gift, kan jeg gaa bort fra ham, naar jeg vil, men naar jeg først er bleven gift, kan jeg ikke vende bort, naar jeg ikke langer vil være hos ham. Det er ikke een Kvinde, men det er, uden at overdrive, elleve Lovte dele af de sorte Fruentimmer, der ville afgive den samme Erklæring.

Berg: Det ærede Medlem, der talte sidst, var noget utalnehmelig mod Regerne, thi jeg tror, at han, naar han vil tænke nærmere efter, maa erkjende, at han skylder dem sin Plads her i Folkethingssalen. Noget forekommer det mig imidlertid, at Raceforskjellen fra hinsides Atlanterhavet skinnede igjennem i Lønen i hans Foredrag, naar Indtrykket af Regerne og Regernes Forpaaere kan beværes saa længe, at det endogsaa kan give en saadan Efterklang hos det ærede Medlem, naar han taler om disse Forhold her i Thinget, og jeg kan forstaa, at der da maa være something rotten i Forholdet imellem disse to Races paa den anden Side Atlanterhavet. Et skal jeg blot bemærke, og det er, at Forfatterinden af „Onkel Toms Hytte“ og hendes Betydning for det amerikanske Samfund og for hele Menneskeheden vist ikke er imidlertid selv den foreliggende Sag, jeg vil tale om. Nu foreligger jo altsaa den vestindiske Sag for os paany; Traaden, som brast i December 1878, er atter optagen. Det er naturligt, at vi efter hele Stillingen ogsaa i Debatten tage denne Traad op. Den Fordring, der stilles, er af langt videregaaende finansiel Betydning end det Lovforslag, der da laa for og blev forkastet, og det er derfor naturligt, at vi ved Behandlingen af Forholdene saavidt som mulig gaa tilbunds i Sagen, undersøge Patientens Beskaffenhed og derefter overveie om dette Middel er et af dem, der kan frembringe et bedre Befindende. Først vil jeg imidlertid tillade mig nogle historiske Bemærkninger. De udsærlige Forhandlinger om den vestindiske Sag, som vi førte i 1878 om Østeraaret, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, selv om de for mange af de Herrer, der ere nye i denne Sal, ikke ere i frisk Minde; have de nogen Interesse for en Sag af denne Betydning, kunne de jo læse Forhandlingerne efter. Jeg skal derimod minde om, hvorledes vi stode, inden Lovforslaget blev forkastet, og inden Ministeriet paa den Anledning opløste Folkethinget. Vi stode saaledes, at der fra de Herrer's Side i Folkethinget, som stode paa samme Side som jeg, var tilbudt en Forhandling og Afgjørelse af det foreliggende Spørgsmaal om Hjælp til St. Croix, hvorved vi med Hensyn til det Finantstille utvivlsomt vilde have naaet en Overenskomst, medens vi med Hensyn til Betingelserne forlangte en Kommission paa visse nærmere angivne Betingelser. Jeg skal henvise til mine Udtalelser dengang som Ordspørrer for den nævnte Del af Folkethinget, nemlig til Slutningen af et Foredrag, som jeg

holdt, og som findes i Folkethingstidenden Sp. 1137 og til Slutningsreplikken Sp. 1197, i hvilken jeg udtrykkelig udtalte, at vi trods Alt, hvad der er forhandlet, ikke veg fra Tilbuddet om at faae Sagen endt ved Overenskomst paa de opstillede Betingelser, særlig en Kommissions Nedsættelse. Det er min Overbevisning, og det har viist sig, at den ogsaa har været Andres, som staa paa den samme politiske Side som Ministeren, at, naar den ærede Minister havde været mere opmærksom paa Forhandlingerne dengang her, end han efter min Formening var, og naar han ikke efter mit Skøn havde været saa indtaget i at holde en særlig selvfølgelig Stilling og overhovedet brudt sig paa Lidt om at faae Folkethinget med, saa vilde denne Sag ikke have endt saaledes, som den endte. At den ærede Minister, efter som hans Stilling var, kunde undlade at benytte nogle enkelte Dage til et virkeligt Forsøg paa en lovmæssig konstitutionel Løsning af dette Spørgsmaal, men foretrak at sende Rigsdagen hjem og paa egen Risiko sende visiterede Penge til Vestindien — en halv Million Kr. — er efter min Formening et for hele dette Forholds, fortsatte historiske Udvikling skjæbnesvangert Skridt af den ærede Minister. At kaste St. Croix ind i den hjemlige Politik og gjøre det til en Hovedgjensstand ved Valghandlingen, ev efter min Formening i højeste Grad uheldigt for den rolige, saglige, lidenskabsløse Forhandling, som dette Spørgsmaal trænger til, et Spørgsmaal, der efter min Formening kun bør ses saaledes taget som det ligger for, nemlig sagligt, uden at egentlige Partiforhold eller Stillingen mellem Rigsdagen og Regjeringen væsentlig behøver at indblandes deri. Hensynet til at faae vore øvrige Stridigheder blandede ind i dette Forhold, hvilket den ærede Minister gjorde i 1878, er det, som efter min Formening nu har gjort Ministerens Stilling meget vanskelig. Hvorledes han konstitutionelt vil komme over det Skridt, at han, efter at en Lov om Bevilling til Vestindien paa 600,000 Kr., som han jo forlangte, var bleven forkastet, selv anviste Beløbet skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Naar derom foreligge nærmere Opløsninger, kan Folkethinget paa det Tidspunkt, det finder for godt, lade denne Sag undersøge og forfølge paa den Vis, det finder fornødent. Naar jeg imidlertid kaster et langt Blik efter den halve Million, saa vil jeg sige, at dette Spørgsmaal ogsaa har sin Historie siden, idet i dette Dieblit det ikke staaer oplyst for os, i hvilket Omfang de Penge kunne ind; thi endnu efter Jul, da vi havde Finantsloven til anden Behandling havde den ærede Minister ikke nysigtig Bessked om, hvorledes det egentlig i Enkelthederne stod sig med Indbetalingerne deraf endog indtil 1ste Oktober 1879. Det er den samme mærkværdige administrative Ordning mellem Guvernørens Virksomhedsomraade i Vestindien,